HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a zecea extinsă)

12 februarie 2025 *

„Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Decizia SRB privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2018 – Articolele 4, 14 și 16 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 – Principiul bunei administrări”

În cauza T-406/18,

de Volksbank NV, cu sediul în Utrecht (Țările de Jos), reprezentată de A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post și M. van Zandvoort, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comitetului unic de rezoluție (SRB), reprezentat de D. Ceran și C. De Falco, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann, F. Louis și P. Gey, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de D. Triantafyllou și A. Steiblytė, în calitate de agenți,

intervenientă,

TRIBUNALUL (Camera a zecea extinsă),

compus din domnii A. Kornezov, președinte, E Buttigieg, G. Hesse și D. Petrlík (raportor) și doamna L. Spangsberg Grønfeldt, judecători,

grefier: doamna S. Jund, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 9 iulie 2024,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

1 Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta, Volksbank NV, solicită anularea în ceea ce o privește a Deciziei SRB/ES/2022/46 a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 8 august 2022 de retragere a Deciziei SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB din 12 aprilie 2018 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2018 la Fondul unic de rezoluție, în măsura în care vizează instituțiile menționate în anexa I la această decizie, și de calculare a contribuțiilor *ex ante* 2018 ale acestor instituții la Fondul unic de rezoluție (denumită în continuare „decizia inițială”).

Istoricul litigiului și situația de fapt ulterioară introducerii acțiunii

2 Reclamanta, fosta SNS Bank NV, este o instituție de credit cu sediul în Țările de Jos.

3 În anul 2016, grupul compus din SNS Bank și din cele două filiale ale sale, ASN Bank NV și RegioBank NV, a făcut obiectul unei restructurări la finalul căreia, la 31 decembrie 2016, aceste două filiale au fost absorbite de SNS Bank și, la 1 ianuarie 2017, aceasta a fost redenumită Volksbank (denumită în continuare „fuziunea din 2016”).

4 Absorbția ASN Bank și a RegioBank (denumite în continuare „filialele absorbite”) de către SNS Bank la 31 decembrie 2016 a determinat retragerea autorizațiilor bancare ale acestor prime două instituții, astfel încât reclamanta a rămas în anul 2017 singura instituție care intra în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

5 Prin decizia SRB/ES/SRF/2018/03 din 12 aprilie 2018, SRB a stabilit, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (FUR) (denumite în continuare „contribuțiile *ex ante*”) pentru anul 2018 (denumită în continuare „perioada de contribuție 2018”) ale instituțiilor care intră sub incidența dispozițiilor coroborate ale articolului 2 și ale articolului 67 alineatul (4) din acest regulament (denumite în continuare „instituțiile”), printre care se numără și reclamanta.

6 Prin scrisoarea din 23 aprilie 2018, De Nederlandsche Bank NV (DNB, Banca Țărilor de Jos), în calitatea sa de autoritate națională de rezoluție, în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul nr. 806/2014, a obligat reclamanta să plătească cuantumul contribuției sale *ex ante* pentru perioada de contribuție 2018, astfel cum fusese stabilită de SRB.

7 La 8 august 2022, SRB a adoptat decizia atacată. Potrivit articolului 1 din dispozitivul acestei decizii, prin aceasta din urmă a fost retrasă decizia menționată la punctul 5 de mai sus (denumită în continuare „decizia inițială”) în ceea ce privește instituțiile menționate în anexa I la decizia atacată. Din considerentele (15)-(18) ale deciziei atacate reiese că aceasta urmărește să remedieze nemotivarea deciziei inițiale pe care SRB o constatase în urma Hotărârii din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601), și a Ordonanțelor din 3 martie 2022, SRB/Portigon și Comisia (C-664/20 P, nepublicată, EU:C:2022:161) și SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, nepublicată, EU:C:2022:162).

Decizia atacată

8 Decizia atacată cuprinde un corp care este însoțit de trei anexe.

9 Corpul deciziei atacate descrie procesul de stabilire a contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2018, care este aplicabil tuturor instituțiilor.

10 Mai exact, în secțiunea 6 din decizia menționată, SRB a stabilit nivelul-țintă anual, menționat la articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului nr. 806/2014 în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1), pentru perioada de contribuție 2018 (denumit în continuare „nivelul-țintă anual”).

11 SRB a explicat că stabilise nivelul-țintă anual la o optime din 1,15 % din cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor în anul 2017, astfel cum a fost obținut pe baza datelor raportate de schemele de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

12 În secțiunea 7 din decizia atacată, SRB a descris metodologia care trebuie urmată pentru calcularea contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2018.

13 În secțiunea 7 din decizia atacată, SRB a explicat de asemenea că instituțiile, altele decât cele care plătesc o contribuție forfetară având în vedere dimensiunea lor redusă, trebuie să plătească o contribuție *ex ante* ajustată la profilul lor de risc, pe care a stabilit-o urmând fazele principale prezentate în continuare.

14 În prima fază, SRB a calculat, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, „contribuția anuală de bază” a fiecărei instituții. În vederea efectuării acestui calcul, SRB a luat mai întâi în considerare pasivele totale ale instituției în cauză care includeau printre altele cuantumurile fondurilor proprii și ale depozitelor garantate (denumite în continuare „pasivele totale”), astfel cum se prezentau la 31 decembrie 2016. În continuare, acesta a scăzut din pasivele totale fondurile proprii și media, calculată trimestrial, a depozitelor garantate ale acestei instituții în anul 2016 pentru a obține pasivul net al acesteia (denumit în continuare „pasivul net”). În sfârșit, SRB a raportat pasivul net al respectivei instituții la pasivul net al tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante la mecanismul unic de rezoluție (MUR).

15 În ceea ce privește mai precis perioada de contribuție 2018, SRB a calculat pasivul net al instituțiilor în cauză și, prin urmare, contribuția lor anuală de bază luând în considerare cuantumul pasivelor totale ale acestor instituții pe baza datelor de la 31 decembrie 2016 și deducând cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate ale instituțiilor menționate în cursul anului 2016.

16 În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, SRB a dedus anumite tipuri de datorii din pasivul net al instituției care trebuie luat în considerare pentru determinarea acestei contribuții anuale de bază.

17 În a doua fază a calculării contribuției *ex ante*, SRB a efectuat o ajustare a contribuției anuale de bază în funcție de profilul de risc al instituției în cauză, în conformitate cu articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014.

18 În continuare, SRB a adunat toate contribuțiile anuale de bază ajustate în funcție de profilurile de risc pentru a obține un „numitor comun” utilizat pentru a calcula partea din nivelul-țintă anual pe care fiecare instituție trebuia să o plătească.

19 În sfârșit, SRB a calculat contribuția *ex ante* a fiecărei instituții prin repartizarea nivelului-țintă anual între toate instituțiile pe baza raportului dintre contribuția anuală de bază ajustată în funcție de profilul de risc, pe de o parte, și numitorul comun, pe de altă parte.

Concluziile părților

20 Reclamanta solicită în esență Tribunalului prin cererea introductivă:

– anularea deciziei atacate în ceea ce o privește;

– obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

21 În memoriul depus la 26 septembrie 2022 și intitulat „Observații privind readoptarea deciziei atacate în cauza T-406/18” (denumit în continuare „memoriul din 26 septembrie 2022”), reclamanta solicită, în plus, să se considere că cererea sa introductivă are ca obiect anularea deciziei atacate.

22 SRB solicită inițial Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

– în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

– cu titlu încă mai subsidiar, în cazul anulării, menținerea efectelor deciziei inițiale pentru o perioadă de șase luni de la data la care hotărârea va rămâne definitivă;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

23 În observațiile sale cu privire la memoriul din 26 septembrie 2022, SRB solicită, în plus, Tribunalului să constate că acțiunea a rămas fără obiect și să o respingă ca inadmisibilă.

24 Comisia Europeană solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

25 Reclamanta susține că SRB a încălcat mai multe norme de drept atunci când a calculat contribuția sa *ex ante* pentru perioada de contribuție 2018 și în special atunci când a aplicat metoda pentru calcularea contribuției sale anuale de bază. Mai precis, reclamanta reproșează SRB că a calculat pasivul său net pe baza datelor aferente unor date diferite, deoarece SRB a utilizat date ulterioare fuziunii din anul 2016 pentru a stabili cuantumul pasivelor sale totale, în timp ce, pentru a determina cuantumul depozitelor sale garantate, a utilizat parțial date anterioare acestei fuziuni. O asemenea metodă ar fi condus astfel la o supraevaluare a pasivului său net.

26 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive, întemeiate:

– primul, pe încălcarea articolului 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190), a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, din cauza recurgerii la date care nu sunt comparabile în vederea stabilirii pasivului său net;

– al doilea, pe încălcarea articolului 103 alineatele (2) și (7) din Directiva 2014/59 și a articolului 290 TFUE deoarece Comisia și-ar fi „depășit” competențele;

– al treilea, pe încălcarea principiului proporționalității;

– al patrulea, pe încălcarea principiului securității juridice;

– al cincilea, pe încălcarea principiului egalității de tratament.

27 Trebuie analizate mai întâi cauzele de inadmisibilitate invocate de SRB, apoi motivele invocate de reclamantă.

Cu privire la admisibilitate

28 În memoriul din 26 septembrie 2022, reclamanta arată că, din moment ce decizia atacată nu rezolvă problema juridică existentă în decizia inițială, și anume utilizarea unor date necomparabile pentru calculul pasivului său net, nu era necesară adaptarea cererii sale introductive în conformitate cu articolul 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Aceasta solicită însă Tribunalului ca, în măsura în care este necesar, să considere această cerere introductivă ca fiind îndreptată și împotriva deciziei atacate.

29 În observațiile cu privire la memoriul din 26 septembrie 2022, SRB a invocat în esență două cauze de inadmisibilitate, prima vizând concluziile reclamantei formulate împotriva deciziei inițiale, iar a doua împotriva memoriului din 26 septembrie 2022.

Cu privire la admisibilitatea concluziilor împotriva deciziei inițiale

30 SRB susține că concluziile îndreptate împotriva deciziei inițiale sunt inadmisibile, întrucât cererea de anulare care vizează această decizie a rămas fără obiect din moment ce a fost retrasă *ex tunc*.

31 În ședință, reclamanta a declarat că ar renunța la concluziile formulate împotriva deciziei inițiale dacă Tribunalul ar constata că această decizie fusese retrasă și înlocuită prin decizia atacată.

32 În această privință, este necesar să se sublinieze că în considerentul (18) al deciziei atacate se arată că SRB a considerat că era adecvat să retragă și să înlocuiască decizia inițială în ceea ce privea instituțiile menționate în anexa I la decizia atacată.

33 Astfel, articolul 1 din dispozitivul deciziei atacate prevede că această decizie „retrage” decizia inițială în ceea ce privește instituțiile menționate în anexa I la decizia atacată, reclamanta fiind inclusă în această anexă.

34 În continuare, astfel cum reiese din articolul 2 din dispozitivul deciziei atacate, prin intermediul acesteia se aprobă calculul contribuțiilor *ex ante* pentru perioada de contribuție 2018, astfel cum a fost efectuat în anexa I la această decizie, în anexă prevăzându-se calcularea unei asemenea contribuții și pentru reclamantă.

35 Decizia atacată a fost adoptată la 8 august 2022 și, în conformitate cu prevederile articolului 4 din dispozitivul acesteia, a intrat în vigoare la 12 aprilie 2018, și anume la data intrării în vigoare a deciziei inițiale.

36 Rezultă din cele ce precedă că, astfel cum susține SRB, decizia inițială a fost, în ceea ce o privește pe reclamantă, retrasă și înlocuită prin decizia atacată.

37 În aceste condiții, trebuie să se considere că reclamanta a renunțat în ședință la concluziile formulate împotriva deciziei inițiale. Prin urmare, nu mai este necesar să se examineze cauza de inadmisibilitate invocată de SRB împotriva acestor concluzii.

Cu privire la adaptarea cererii introductive

38 În observațiile sale cu privire la memoriul din 26 septembrie 2022, SRB susține că reclamanta nu și-a adaptat cererea introductivă, motivele și concluziile în raport cu adoptarea deciziei atacate. Pe de o parte, memoriul din 26 septembrie 2022 nu ar putea fi considerat un memoriu în adaptare în sensul articolului 86 din Regulamentul de procedură, întrucât nu ar manifesta intenția reclamantei de a-și adapta cererea introductivă. Acest memoriu ar fi de altfel intitulat „Observații privind readoptarea deciziei atacate în cauza T-406/18”, iar nu „Memoriu în adaptare”.

39 Pe de altă parte, chiar presupunând că memoriul din 26 septembrie 2022 poate fi considerat un memoriu în adaptare, acesta nu ar îndeplini condițiile de admisibilitate aplicabile unor asemenea memorii. Astfel, în memoriul din 26 septembrie 2022, reclamanta nu și-ar fi adaptat într-un mod lipsit de ambiguitate concluziile cuprinse în cererea introductivă, întrucât s-a abținut să califice motivele invocate împotriva deciziei inițiale drept motive îndreptate împotriva deciziei atacate.

40 În această privință, rezultă din articolul 86 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de procedură, în versiunea aplicabilă la acel moment, că, atunci când un act a cărui anulare se solicită este înlocuit sau modificat printr-un alt act având același obiect, reclamantul poate, înainte de închiderea fazei

orale a procedurii sau înainte de decizia Tribunalului de a se pronunța fără parcurgerea fazei orale a procedurii, să își adapteze cererea introductivă pentru a ține cont de acest element nou. Adaptarea cererii introductive trebuie efectuată prin înscris separat și în termenul prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE în care poate fi solicitată anularea actului care impune adaptarea cererii introductive.

41 În conformitate cu articolul 86 alineatul (4) literele (a) și (b) din Regulamentul de procedură, memoriul în adaptarea cererii introductive trebuie să cuprindă, printre altele, concluziile adaptate și, dacă este necesar, motivele și argumentele adaptate.

42 În această privință, reiese din jurisprudență că, deși este justificată impunerea anumitor cerințe de formă în cazul unei adaptări a cererii introductive, astfel de cerințe nu constituie un scop în sine, ci sunt, dimpotrivă, menite să garanteze caracterul contradictoriu al procedurii și buna administrare a justiției. Or, ar fi contrar bunei administrări a justiției și economiei procedurii să se impună ca un reclamant care și-a adaptat concluziile să reitereze într-un memoriu în adaptarea cererii introductive motive și argumente identice cu cele dezvoltate în sprijinul concluziilor formulate împotriva actului atacat inițial (a se vedea Hotărârea din 24 ianuarie 2019, Haswani/Consiliul, C-313/17 P, EU:C:2019:57, punctele 35 și 36 și jurisprudența citată).

43 Articolul 86 din Regulamentul de procedură nu impune, în plus, un titlu specific pentru ca un act al unui reclamant să poată fi considerat un memoriu în adaptare în sensul acestei dispoziții. Pentru a examina dacă un astfel de act constituie un memoriu în adaptare în sensul articolului 86 din Regulamentul de procedură trebuie, așadar, să fie examinat conținutul acestuia.

44 În ceea ce privește în speță memoriul din 26 septembrie 2022, pe de o parte, trebuie să se constate că reclamanta arată în cuprinsul acestuia că decizia atacată a retras și a înlocuit decizia inițială, că ea face referire la articolul 86 din Regulamentul de procedură și că solicită Tribunalului să considere cererea sa introductivă ca fiind îndreptată și împotriva deciziei atacate.

45 Pe de altă parte, reclamanta a susținut în memoriul din 26 septembrie 2022 că decizia atacată nu rezolva problema juridică ridicată în prezenta cauză și că însuși SRB indicase, prin scrisoarea din 12 mai 2022 prin care a informat Tribunalul cu privire la intenția sa de a retrage decizia inițială, că decizia atacată nu ar avea incidență asupra conținutului motivelor sale. Prin urmare, reclamanta a arătat că nu a considerat necesar să își modifice motivele astfel cum fuseseră dezvoltate în cererea introductivă.

46 În fapt, după cum s-a arătat la punctele 7 și 32-36 de mai sus, decizia atacată a retras și a înlocuit decizia inițială pentru a remedia lipsa de motivare pe care SRB o constatase în urma pronunțării Hotărârii din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601), și a Ordonanțelor din 3 martie 2022, SRB/Portigon și Comisia (C-664/20 P, nepublicată, EU:C:2022:161) și SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, nepublicată, EU:C:2022:162).

47 Or, trebuie să se constate că simplul fapt de a remedia nemotivarea deciziei inițiale nu are incidență asupra problemei centrale ridicate de prezenta acțiune, care privește metodologia utilizată de SRB pentru calcularea contribuției *ex ante* a reclamantei și mai precis pentru stabilirea pasivului său net.

48 În aceste condiții, reclamanta putea să nu considere necesar să modifice motivele și argumentele invocate în susținerea cererii sale introductive după adoptarea deciziei atacate.

49 Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, în memoriul din 26 septembrie 2022, reclamanta a declarat în mod explicit că dorea să își mențină integral cererea introductivă, în sensul că argumentele și motivele invocate în cererea introductivă erau valabile și împotriva deciziei atacate.

50 Prin urmare, memoriul din 26 septembrie 2022 constituie un memoriu în adaptarea cererii introductive care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 86 din Regulamentul de procedură.

51 Având în vedere cele ce precedă, acest memoriu trebuie declarat admisibil și, în consecință, este necesar să se considere că acțiunea urmărește în prezent anularea deciziei atacate în ceea ce o privește pe reclamantă.

Cu privire la fond

Cu privire la primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59, a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 din cauza utilizării unor date necomparabile pentru a determina pasivul net al reclamantei

52 Reclamanta reproșează SRB că a utilizat date aferente unor date diferite pentru calculul pasivului său net, întrucât SRB a obținut cuantumul pasivelor sale totale pe baza datelor la 31 decembrie 2016, în timp ce cuantumul depozitelor sale garantate a fost calculat potrivit unei medii trimestriale a anului 2016. Urmând o asemenea abordare, SRB ar fi încălcat articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59, articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63.

53 Astfel, ca urmare a fuziunii din anul 2016 dintre reclamantă și filialele absorbite, pasivele totale întemeiate pe datele reclamantei de la sfârșitul anului ar include pasivele reclamantei și ale acestor filiale, dar SRB, prin faptul că a reținut cuantumul mediu al depozitelor garantate ale reclamantei, nu a luat în considerare depozitele garantate ale acestor instituții în primele trei trimestre. Prin urmare, SRB nu a dedus toate depozitele garantate incluse în bilanțul reclamantei la 31 decembrie 2016, fapt contrar logicii deducerii depozitelor amintite.

54 Pe de altă parte, utilizând o asemenea metodă de calcul al pasivelor nete ale reclamantei, SRB nu a apreciat în mod corespunzător situația sa de fapt. Mai precis, SRB s-a întemeiat pe date ulterioare fuziunii din anul 2016 pentru a calcula pasivele sale totale ținând astfel seama și de pasivele filialelor absorbite. În schimb, pentru a stabili cuantumul depozitelor garantate, SRB s-a întemeiat pe date care ar fi parțial anterioare acestei fuziuni și care ar privi deci numai situația reclamantei, iar nu și situația filialelor menționate. Or, o asemenea metodă nu ar permite o reflectare a profilului de risc real al reclamantei pentru faptul că a determinat o supraevaluare a dimensiunii sale și a riscului asociat.

55 În plus, SRB afirmă în mod eronat că metoda sa rezultă din reglementarea aplicabilă. Astfel, această metodă nu ar fi prevăzută nici de articolul 4 alineatele (1) și (2), nici de articolul 14 alineatele (1) și (4), nici de articolul 16 din Regulamentul delegat 2015/63.

56 SRB susține că argumentația reclamantei este nefondată.

57 *Primo*, SRB ar fi aplicat aceeași metodă pentru toate instituțiile, astfel încât, prin argumentația sa, reclamanta ar solicita în esență să fie tratată diferit de celelalte instituții. Or, un asemenea tratament nu s-ar justifica.

58 *Secundo*, metoda de calcul al depozitelor garantate, astfel cum a fost aplicată prin decizia atacată, ar fi conformă cu articolele 4, 5, 14 și 16 din Regulamentul delegat 2015/63.

59 *Tertio*, reclamanta nu ar reuși să demonstreze în ce mod calculul efectuat de SRB ar încălca articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59 sau articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014. Argumentația sa s-ar baza numai pe afirmații întemeiate pe principiile abstracte ale coerenței și echității.

60 *Quarto*, utilizarea cuantumului mediu al depozitelor garantate ar permite să se asigure un mod de calcul mai precis al contribuțiilor *ex ante* decât calculul efectuat pe baza cuantumului total al depozitelor garantate la sfârșitul anului calendaristic.

61 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că Comisia a adoptat Regulamentul delegat 2015/63 în temeiul unei delegări de competențe pe care legiuitorul Uniunii Europene i-a acordat-o prin articolul 103 alineatele (7) și (8) din Directiva 2014/59, în special pentru a explica noțiunea de ajustare a contribuțiilor *ex ante* la profilul de risc al instituțiilor și obligațiile în materie de furnizare de informații. Acest regulament delegat a devenit aplicabil, prin articolul 70 alineatul (6) din Regulamentul nr. 806/2014, în cazul calculării contribuțiilor *ex ante* percepute în temeiul acestui regulament.

62 Prin intermediul prezentului motiv, reclamanta contestă prima etapă a calculului contribuțiilor *ex ante* și în special metoda utilizată de SRB pentru stabilirea pasivului său net în vederea calculării contribuției sale anuale de bază.

63 În această privință, din considerentele (27), (28) și (31) ale deciziei atacate, precum și din declarațiile SRB din ședință reiese că, pentru a calcula pasivul net al reclamantei și, prin urmare, contribuția sa anuală de bază, SRB a utilizat, pe de o parte, cuantumul pasivelor totale ale reclamantei la 31 decembrie 2016, întemeindu-se astfel pe date ulterioare fuziunii din anul 2016, și, pe de altă parte, cuantumul mediu al depozitelor sale garantate, calculat trimestrial, în cursul anului 2016, acest cuantum fiind, așadar, determinat pe baza unor date care erau în mare parte anterioare fuziunii menționate.

64 Reclamanta susține astfel că, prin recurgerea la metoda descrisă la punctul 63 de mai sus, SRB a încălcat articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59, articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63. În plus, arătând că aplicarea metodei menționate nu ar fi permis SRB să țină seama în mod corespunzător de situația sa factuală și de profilul său de risc real, reclamanta susține în realitate că SRB ar fi trebuit să aplice dispozițiile amintite în lumina principiului bunei administrări, care impune organelor Uniunii să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei.

65 Pentru a aprecia temeinicia acestei argumentații, trebuie amintit mai întâi că din articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 reiese că revine SRB sarcina de a calcula contribuția *ex ante* a fiecărei instituții pe baza informațiilor furnizate de acestea în conformitate cu articolul 14 din regulamentul delegat menționat.

66 Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede că instituțiile trebuie să transmită SRB ultimele situații financiare anuale aprobate disponibile cel târziu până la data de 31 decembrie a anului care precedă perioada de contribuție (denumit în continuare „anul N-1”). Aceste situații financiare trebuie să fie însoțite de avizul emis de auditorul statutar sau de societatea de audit.

67 Or, trebuie să se constate că, ținând seama de timpul necesar pentru finalizarea unor astfel de situații financiare, aceste informații se raportează, ca regulă generală, la penultimul an care precedă perioada de contribuție în cauză sau, în împrejurări excepționale, la un exercițiu contabil care a început în cursul acestui penultim an și care a fost încheiat în cursul anului N-1 (denumit în continuare, pentru aceste două perioade, „anul de referință N-2”).

68 Astfel, din coroborarea articolului 4 alineatul (1) cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 reiese că revine SRB sarcina de a calcula contribuțiile *ex ante* pe baza informațiilor referitoare la ultimele situații financiare anuale aprobate și certificate disponibile înainte de data de 31 decembrie a anului N-1 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punctul 42), știut fiind, așadar, că aceste informații privesc situațiile financiare care se referă la anul de referință N-2.

69 În acest context, SRB susține că articolul 4 alineatul (2), precum și articolele 5 și 16 din Regulamentul delegat 2015/63 conțin indicații privind momentele anului de referință N-2 care sunt relevante pentru stabilirea cuantumului depozitelor garantate care se deduce din pasivele totale la calcularea contribuției anuale de bază. Mai concret, potrivit SRB, din dispozițiile menționate rezultă că asemenea momente corespund finalurilor de trimestre ale anului de referință N-2, astfel încât SRB ar avea obligația de a lua în considerare pentru a efectua calculul respectiv cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate în acest an.

70 Pentru a examina prezentul motiv, nu este necesar să se aprecieze dacă articolul 4 alineatul (2) și articolele 5 și 16 din Regulamentul delegat 2015/63 permit sau chiar obligă SRB să ia în considerare un asemenea cuantum mediu al depozitelor garantate în vederea calculării contribuțiilor anuale de bază.

71 Astfel, din înscrisurile reclamantei reiese că aceasta nu contestă neapărat utilizarea cuantumului mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate pentru a calcula pasivul net, dar că reproșează SRB, înainte de toate, faptul de a fi recurs la date aferente unor momente diferite în vederea efectuării acestui calcul.

72 În aceste condiții, trebuie să se examineze dacă, atunci când SRB ia în considerare cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate din anul de referință N-2 în vederea calculării pasivului net, acesta poate să ia în același timp în considerare pentru același calcul cuantumul pasivelor totale astfel cum se prezintă la sfârșitul anului de referință N-2, iar nu cuantumul mediu, calculat trimestrial, al pasivelor totale, știut fiind că acest cuantum al pasivelor totale include și cuantumul depozitelor garantate (a se vedea punctul 14 de mai sus).

73 În această privință, este necesar să se arate că nici articolul 4 alineatul (1), nici articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 nu conțin cerințe specifice cu privire la aspectul dacă SRB este obligat să ia în considerare, pentru a determina pasivul net, cuantumul pasivelor totale la sfârșitul anului de referință N-2 sau cuantumul lor mediu în cursul acestui an. Asemenea cerințe nu reies nici din vreo altă dispoziție din Regulamentul delegat 2015/63, din Directiva 2014/59 sau din Regulamentul nr. 806/2014.

74 În consecință, trebuie să se constate că articolul 4 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 conferă SRB o putere de apreciere în ceea ce privește momentul relevant pentru stabilirea cuantumului pasivelor totale în vederea calculării pasivului net.

75 Or, pentru a respecta echilibrul puterilor, caracteristică a structurii instituționale a Uniunii, o astfel de putere de apreciere, care a fost conferită SRB de Comisie, trebuie să fie în mod clar delimitată, iar utilizarea sa trebuie să facă obiectul unui control riguros în raport cu criterii obiective care decurg din reglementarea care este obligatorie pentru SRB (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 18 iunie 2024, Comisia/SRB, C-551/22 P, EU:C:2024:520, punctele 70 și 72).

76 Astfel, este necesar în special să se asigure că SRB a exercitat puterea de apreciere menționată în conformitate cu normele de drept de rang superior și mai ales în conformitate cu finalitatea și cu economia generală ale actului juridic care constituie temeiul său legal, și anume Directiva 2014/59 (a se vedea punctul 61 de mai sus), precum și cu principiile generale de drept, cum ar fi principiul bunei administrări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 septembrie 2010, EMI Group, C-581/08, EU:C:2010:559, punctul 42, Hotărârea din 26 mai 1998, Costacurta/Comisia, T-177/96, EU:T:1998:109, punctul 45, și Hotărârea din 3 octombrie 2019, BASF și REACH & colours/ECHA, T-806/17, nepublicată, EU:T:2019:724, punctul 79).

77 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că principiul bunei administrări, astfel cum este consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, impune instituțiilor și organelor Uniunii obligația de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante în speță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punctul 14, Hotărârea din 9 septembrie 2008, Bayer CropScience ș.a./Comisia, T-75/06, EU:T:2008:317, punctul 84, și Hotărârea din 23 septembrie 2009, Estonia/Comisia, T-263/07, EU:T:2009:351, punctul 99).

78 Pe de altă parte, contribuția anuală de bază, astfel cum este prevăzută la articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59 și la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, se întemeiază pe un cuantum proporțional al pasivului net al fiecărei instituții în raport cu pasivele nete ale celorlalte instituții. Un asemenea raport exprimă astfel economia generală a regimului contribuțiilor *ex ante*, potrivit căreia contribuția anuală de bază trebuie să reflecte, înainte de toate, dimensiunea fiecărei instituții în funcție de pasivele sale.

79 Aceeași cerință reiese din lucrările pregătitoare ale Directivei 2014/59 și în special din paginile 58 și 59 ale studiului de impact din 6 iunie 2012 care însoțește propunerea care a condus la adoptarea acestei directive [SWD(2012) 166 final], care precizează că calculul contribuțiilor anuale de bază în funcție de pasivele instituțiilor permite evaluarea dimensiunii acestora din urmă, astfel încât acest calcul urmărește să asigure că instituțiile de dimensiuni mari plătesc contribuții mai mari.

80 Importanța luării în considerare a acestei dimensiuni este de asemenea subliniată de considerentul (5) al Regulamentului delegat 2015/63, care enunță în mod explicit că contribuția *ex ante* trebuie să reflecte dimensiunea instituțiilor în cauză. După cum reiese din același considerent, dimensiunea unei instituții constituie astfel un prim indicator al profilului său de risc întrucât, cu cât o instituție este mai importantă, cu atât este mai probabil ca, în caz de dificultate, SRB să considere că este în interesul public să procedeze la rezoluția sa și să recurgă la FUR pentru a asigura aplicarea efectivă a instrumentelor de rezoluție.

81 În acest context, Tribunalul a statuat deja că contribuția anuală de bază trebuie să reflecte dimensiunea instituțiilor pentru a se asigura că există resurse financiare suficiente pentru MUR în scopul unei aplicări eficiente a instrumentelor de rezoluție și că instituțiile sunt încurajate să adopte moduri de funcționare mai puțin riscante, în special prin reducerea pasivelor lor nete (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 decembrie 2023, Banque postale/SRB, T-383/21, EU:T:2023:845, punctele 175 și 176).

82 În aceste condiții, revine SRB sarcina de a calcula contribuțiile anuale de bază astfel încât să reflecte într-un mod suficient de precis dimensiunea instituțiilor în cauză și riscul asociat în funcție de pasivele lor, așa încât instituțiile care au pasive semnificative să plătească contribuții *ex ante* mai mari decât instituțiile cu pasive mai limitate – sub rezerva ajustării acestor contribuții în raport cu indicatorii de risc în cauză – și ca instituțiile să fie încurajate să adopte moduri de funcționare mai puțin riscante prin reducerea printre altele a cuantumului pasivelor lor nete.

83 Or, deși metoda descrisă la punctul 63 de mai sus poate, ca regulă generală, să reflecte într-un mod suficient de precis dimensiunea instituțiilor în cauză, situația poate fi diferită în anumite cazuri particulare care pot surveni atunci când pasivele totale și depozitele garantate ale unei anumite instituții cunosc o evoluție semnificativă în cursul anului de referință N-2 care depășește fluctuațiile normale ale unor astfel de pasive în cursul anului. Această evoluție poate rezulta în special dintr-o modificare a structurii instituției menționate, precum cea produsă în urma unei fuziuni sau a unei absorbții.

84 Așadar, dacă SRB se confruntă cu o asemenea situație specială, din principiul bunei administrări rezultă că este obligat să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale speței în cadrul exercitării puterii sale de apreciere evocate la punctul 74 de mai sus.

85 În consecință, atunci când o instituție furnizează SRB date concrete, cifrice și verificabile din care reiese că, din cauza unei modificări substanțiale a structurii sale în cursul anului de referință N-2, pasivele sale totale și cuantumul depozitelor sale garantate au cunoscut o evoluție semnificativă, astfel încât metoda de calcul al pasivelor nete nu mai reflectă dimensiunea sa într-un mod suficient de precis, SRB are obligația de a ține seama de asemenea elemente pentru a se asigura că calculul pasivului net al instituției în cauză respectă cerințele evocate la punctele 75-82 de mai sus.

86 În speță, mai întâi, trebuie să se constate că fuziunea din 2016 dintre reclamantă și filialele absorbite a avut drept consecință faptul că, la 31 decembrie 2016, cuantumul pasivelor totale ale reclamantei a crescut în mod semnificativ, din moment ce a inclus – spre deosebire de primele trei trimestre ale anului 2016 – cuantumurile pasivelor totale și depozitelor garantate ale filialelor menționate.

87 În continuare, pentru a calcula pasivul net al reclamantei și deci contribuția sa anuală de bază, SRB s-a întemeiat pe metoda, descrisă la punctul 63 de mai sus, potrivit căreia a utilizat cuantumul pasivelor totale ale reclamantei pe baza datelor de la 31 decembrie 2016, în timp ce, pentru cuantumul depozitelor garantate care se scade din cuantumul pasivelor totale, a luat în considerare cuantumul mediu, calculat trimestrial, al depozitelor sale garantate în cursul anului 2016.

88 Prin urmare, în ceea ce privește depozitele garantate care au fost deduse din cuantumul pasivelor totale la calculul pasivului net al reclamantei, metoda descrisă la punctul 63 de mai sus nu a ținut seama decât parțial de fuziunea din 2016. Astfel, după cum reiese din nota de subsol 22 din decizia atacată, SRB a adunat cele patru cuantumuri ale depozitelor garantate pe care reclamanta le

deținea la sfârșitul fiecărui trimestru al anului 2016 și a împărțit ulterior totalul acestor cuantumuri la patru pentru a obține media lor trimestrială. În consecință, în ceea ce privește primele trei trimestre ale anului 2016, SRB nu a luat în considerare decât depozitele garantate ale reclamantei, fără a include depozitele garantate ale filialelor absorbite. Numai pentru sfârșitul ultimului trimestru al acestui an, în urma fuziunii din anul 2016, SRB a ținut seama de cuantumul depozitelor garantate ale reclamantei care includea și cuantumul depozitelor garantate ale acestor filiale. Rezultă că cuantumul depozitelor garantate ale reclamantei care a fost dedus din cuantumul total al pasivului său în vederea calculării pasivului net se compunea doar din aproximativ un sfert din depozitele garantate pe care filialele menționate le dețineau în cursul anului 2016.

89 În schimb, în ceea ce privește stabilirea cuantumului pasivelor totale ale reclamantei, SRB s-a întemeiat numai pe situația pasivelor sale totale la 31 decembrie 2016, cu alte cuvinte, pe cuantumul rezultat din fuziunea din 2016. Prin urmare, acesta nu a ținut seama de cuantumurile pasivelor totale ale reclamantei la sfârșitul primelor trei trimestre ale anului 2016, care nu includeau totalurile pasivelor filialelor absorbite. Rezultă că cuantumul pasivelor totale ale reclamantei cuprindea integralitatea pasivelor totale ale acestor filiale, știut fiind că acest cuantum includea și totalitatea depozitelor garantate ale reclamantei la 31 decembrie 2016, inclusiv toate depozitele garantate ale filialelor menționate (a se vedea punctul 14 de mai sus).

90 Din cele ce precedă rezultă că, în calculul pasivului net al reclamantei de către SRB, prima componentă a acestei operațiuni, și anume calculul pasivului total, s-a întemeiat în întregime pe situația reclamantei în urma fuziunii din anul 2016, în timp ce cealaltă componentă a aceleiași operațiuni, și anume calculul cuantumului depozitelor sale garantate, care trebuia ulterior să fie dedus din pasivele totale, s-a întemeiat în foarte mare parte pe situația reclamantei înainte de această fuziune. În aceste condiții, și ținând seama de amploarea modificării tuturor acestor pasive prin fuziunea din 2016, un asemenea calcul al pasivului net nu reflecta într-un mod suficient de precis dimensiunea reclamantei și, prin urmare, riscul asociat.

91 Rezultă că SRB nu a luat în considerare toate elementele relevante în speță cu ocazia exercitării puterii sale de apreciere menționate la punctul 74 de mai sus pentru a se asigura că la calculul pasivului său net se respectau cerințele evocate la punctele 75-82 de mai sus.

92 În consecință, SRB și-a exercitat puterea de apreciere de care dispunea în cadrul calculului contribuției anuale de bază a reclamantei într-un mod care a încălcat articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, astfel cum a fost interpretat în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Directiva 2014/59 și cu articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și cu principiul bunei administrări.

93 Această concluzie nu este răsturnată prin argumentele SRB.

94 *Primo*, presupunând că, astfel cum pretinde SRB, acesta era obligat, în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) și al articolelor 5 și 16 din Regulamentul delegat 2015/63, să țină seama de cuantumul mediu al depozitelor garantate, calculat trimestrial, în vederea calculării pasivelor nete ale reclamantei, aceste dispoziții nu îi impuneau totuși să ia în considerare date referitoare la momente diferite în cadrul acestui calcul.

95 *Secundo*, SRB nu poate justifica aplicarea metodei prezentate la punctul 63 de mai sus prin preocuparea de a asigura coerența metodei de calcul al pasivelor nete cu cea aplicabilă stabilirii nivelului-țintă anual.

96 Astfel, chiar presupunând că o asemenea considerație este pertinentă, SRB era obligat ca, în lumina principiilor amintite la punctele 82-85 de mai sus, să ia în considerare situația specifică a reclamantei pentru a se asigura că calculul pasivului său net reflecta dimensiunea sa într-un mod suficient de precis.

97 *Tertio*, SRB susține că utilizarea cuantumului mediu, calculat trimestrial, al depozitelor garantate permite combaterea abuzurilor anumitor măsuri privind contabilitatea, a comportamentelor oportuniste, a efectelor pe termen scurt și a vârfurilor sezoniere.

98 Or, nu s-a stabilit în ce mod o asemenea împrejurare ar fi de natură să împiedice SRB să țină seama de cuantumul mediu, calculat trimestrial, al celorlalte categorii de pasive cu condiția ca datele aferente acestui cuantum să fi fost puse la dispoziția sa și ca condițiile expuse la punctul 85 de mai sus să fi fost îndeplinite.

99 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se admită primul motiv și să se anuleze decizia atacată în măsura în care o privește pe reclamantă, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive.

Cu privire la limitarea în timp a efectelor hotărârii

100 SRB solicită Tribunalului să mențină, în cazul anulării deciziei atacate, efectele acesteia până la înlocuirea sa sau cel puțin pentru o perioadă de șase luni de la data la care hotărârea a rămas definitivă, întrucât reclamanta va rămâne obligată să contribuie la FUR, o restituire în așteptarea adoptării unei noi decizii fiind inadecvată.

101 În această privință, SRB a precizat în ședință că o anulare fără o menținere în timp a efectelor deciziei atacate ar risca să pună în pericol buna funcționare a Regulamentului nr. 806/2014, a Directivei 2014/59 și a Regulamentului delegat 2015/63, întrucât trebuie să se ia în considerare nu numai cuantumul contribuției *ex ante* a reclamantei, ci și toate contribuțiile susceptibile de a fi restituite de FUR în împrejurări similare.

102 Reclamanta a arătat în ședință că nu se opune unei eventuale limitări în timp a efectelor deciziei atacate în cazul în care aceasta este anulată de Tribunal.

103 Potrivit articolului 264 al doilea paragraf TFUE, instanța Uniunii poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele unui act anulat care trebuie considerate definitive. Pentru a-și exercita puterea pe care i-o conferă acest articol, instanța Uniunii ia în considerare respectarea principiului securității juridice și a altor interese publice sau private (a se vedea Hotărârea din 25 februarie 2021, Comisia/Suedia, C-389/19 P, EU:C:2021:131, punctul 72 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 22 decembrie 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punctul 122).

104 Astfel, articolul 264 al doilea paragraf TFUE a fost interpretat în sensul că, din motive de securitate juridică, dar și din motive care urmăresc evitarea unei discontinuități sau a unui regres în punerea în aplicare a politicilor desfășurate sau susținute de Uniune, permite menținerea pentru un termen rezonabil a efectelor unui act anulat (a se vedea Hotărârea din 27 ianuarie 2021, Polonia/Comisia, T-699/17, EU:T:2021:44, punctul 61 și jurisprudența citată).

105 În ceea ce privește mai precis domeniul perceperii contribuțiilor *ex ante*, instanța Uniunii a menținut în timp efectele actelor anulate atunci când restituirea unor astfel de contribuții în urma anulării menționate risca să priveze FUR de mijloacele financiare care se puteau dovedi

necesare pentru a asigura stabilitatea zonei euro și stabilitatea financiară a Uniunii. Aceasta putea fi situația în special dacă SRB era obligat să plătească, pe lângă cuantumul contribuției *ex ante* a instituției care a introdus acțiunea, cuantumurile contribuțiilor *ex ante* ale altor instituții care au introdus o acțiune similară invocând același motiv precum cel admis în acțiunea în cauză [a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB, C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601, punctul 177, și Hotărârea din 10 aprilie 2024, Dexia/SRB (Contribuții *ex ante* 2022), T-411/22, în prezent în recurs, EU:T:2024:216, punctele 70 -74].

106 În speță, trebuie să se constate că, pe de o parte, cuantumul contribuției *ex ante* pe care ar trebui să o primească reclamanta pentru perioada de contribuție 2018 în urma anulării deciziei atacate este de o amploare limitată în comparație cu cuantumul total al mijloacelor financiare de care dispune FUR.

107 Pe de altă parte, întrebat în ședință, SRB nu a identificat alte cauze în care instituții, altele decât reclamanta, au introdus o acțiune similară, aflându-se într-o situație comparabilă cu cea din prezenta cauză și invocând același motiv precum cel admis în prezenta acțiune.

108 Așadar, nimic nu indică faptul că SRB va fi obligat să plătească, pe lângă cuantumul limitat al contribuției *ex ante* a reclamantei, cuantumurile contribuțiilor *ex ante* ale altor instituții care au introdus o acțiune similară.

109 În consecință, nu s-a stabilit că anularea deciziei atacate cu efect imediat ar risca să aducă atingere stabilității zonei euro și stabilității financiare a Uniunii.

110 În aceste condiții, nu este necesar să se admită cererea SRB de menținere a efectelor deciziei atacate în ceea ce o privește pe reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

111 În temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât SRB a căzut în pretenții, acesta va fi obligat să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale reclamantei, conform concluziilor acesteia din urmă.

112 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a zecea extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Anulează, în ceea ce privește Volksbank NV, Decizia SRB/ES/2022/46 a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 8 august 2022 de retragere a Deciziei SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB din 12 aprilie 2018 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2018 la Fondul unic de rezoluție, în măsura în care vizează instituțiile menționate în anexa I la această decizie, și de calculare a contribuțiilor *ex ante* 2018 ale acestor instituții la Fondul unic de rezoluție.**

2) **SRB va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Volksbank.**

3) **Comisia Europeană va suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 februarie 2025.